
116-117, 139). Het beeld dat daarvan wordt gegeven, is heel concreet: kinderen zullen in de hemel Jezus zelf aanschouwen en hun overleden ouders weerzien (1.2, 69-70, 82, 94, 99, 120). Van angst of afgrijzen voor de dood is geen sprake. Niet bij een oude man, overtuigd als hij is van 'het hooge belang van Jezus opstanding' (1.2, 92), en niet bij de vader van de doodzieke jongen, vol van vertrouwen als hij is, 'dat de heerlijkheid des hemels onze stoutste verwachtingen overtreffen zal' (1.2, 101), maar ook niet bij de zieke jongen zelf. Terwijl hij met 'een' zachten glimlach het oog naar de blaauwe lucht omhoog slaat, verblijdt hij zich erop als eerste van de kinderen bij de overleden moeder te zijn. Hij raakt in vervoering en zegt met zijn handen naar boven geheven:

Ja er is een land hierboven,
't Land van lente en zonneschijn,
Waar de bloemen zonder doornen
Niet vermengd met distels zijn.
(...).

Tot de 'godvruchtigen' die de deugdzame mens in de hemel aantreft, behoren opvallende personen uit de kerkgeschiedenis, zoals 'eene Elisabeth Fry en allen die hun geloof in Christus door werkzame liefde toonden' (2.1.12, 112),⁶ maar ook – de hemel wordt gelijkgesteld met het Paradijs van Genesis 2 (1.1, 9) – personen uit het Oude Testament: Henoch (1.1, 20) en Abraham (1.1, 84) en Abel, die 'op aarde op God vertrouwde' en 'in den hemel' van God ontving 'wat hij gehoopt had' (1.3.1, 37).

Eenmaal – in het verhaal over de vrome prins Abia die jong sterft (1 Kon. 14:17) – wordt gememoreerd dat niet iedereen zo geëxalteerd het sterven tegemoet ziet als de zieke jongen op Hemelvaartsdag:

Kinderen vinden het doorgaans akelig, als zij aan sterven denken, en vele groote menschen zelfs denken er ongaarne aan; en als men iemand, die te voren frisch en gezond daar heen liep en met ons sprak en leefde, daar zoo bleek, koud en onbewegelijk ziet neerliggen, heeft dit ook wel iets huiveringwekkends; maar schrik aanjagen moet het godvruchtige kinderen of menschen toch niet. (1.4.6, 48-49)

Opgemerkt wordt dat 'de geest, of de ziel' dan al bij God is en 'ook dat ligchaam eens weder wordt opgewekt' (1.4.6, 49). De 'hel' als de tegenpool van de 'hemel' wordt nergens genoemd. Wel wordt onder verwijzing naar het lot van koningin Athalia (2 Kon. 11: 15-16) opgemerkt dat God de zonden van de boosaardige mens

⁶ De Engelse filantrope Elisabeth Fry was destijds onder protestanten bekend vanwege onder meer haar strijd voor een beter gevangeniswezen en afschaffing van de slavernij; zie onder: *Aanhangsel* 2.1.12.